

Levent Yazıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.08.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Levent Yazıcı

Eserleri:

Acı

Allahım ne bu ızdırap bu ne acı
Para etmez ne Türkü ne de şarkı
Yere dayanmış acı içinde sırtı.
Nasıl bir illet ki ne dini var ne imanı.
Ne canın dayanır ne Canan'ın canı.

Yere yatmış iki büklüm uzanır.
Can veremez , ağrıdan hep sızlanır.
Yatsı ezanı kulaklarda çınlanır.
Azrail bakar bakar sabırsızlanır.

Levent Yazıcı

Acı Türküler İçimi Parçalıyor Delice

Özledim seni, güzel sesini her gün her gece.
Boğazımı tikiyor kısa isminde ki hece.
Anıların, acıtıyor adını söyleyince.
İçim kanıyor duvardaki resmini görünce.

Oğlun bakmıyor, beraber güldüğünüz resmine,
Kızın kendini kandırıyor. saklıyor kendince.
Ya ben! sesiz saldırıyorum seni düşününce
Acı türküler içimi parçalıyor delice

Levent Yazıcı

Anam Ağlıyor

Cami Yanında iki kişi mezar kazıyor.
Eğilmiş anası da musalla ya bakıyor.
Evladının derdine de hep kendi yanıyor.
O yaşlı gözlerinde yaş bitmiş kan ağlıyor.

Acıları katlanmış hepsi boydan aşılıyor.
Bazısı kısa bazısı uzun gün yaşıyor.
Yalancı dünyaya gelen adem dert eşiyor.
O yaşlı gözlerinde yaş bitmiş can ağlıyor.

Kardeşimin naaşı konmuş ağaçtan sala.
Yaşlı eşi bakıyor ardından yana yana.
Sol yanı acır kızının, yanar babasına.
O yaşlı gözlerinde yaş bitmiş Kan ağlıyor.

Levent Yazıcı

Artık Yok Gülümsemen Aman Aman

Göremem, gülen yumuk gözlerini
Sürmem yüzüme, tel tel saçlarını
Bulamaz elim, ince kaşlarını
Duyamaz kulağım, haykırışını
Artık yok gülümsemen aman aman

Türkülerim, sesinden yoksun, acı
Sendin, dertli başımın altın tacı
Evimin damı akar, delik sacı
Dermanı yok, bulamadı şifacı
Artık yok gülümsemen aman aman

Koca bir yıl oldu benden gideli
Aklımda yüzün, beni eder deli
Ecel Kapıda, bırakmadım eli
Acımadı, döktüm gözyaşı seli
Artık yok gülümsemen aman aman

Dediler, zaman acının merhemi
Rüyamda, bir küçücük duysam semi
Duysa yanan kalbim, az serinler mi?
Siler mi seni zamanın görkemi?
Artık yok gülümsemen aman aman

Levent Yazıcı

Aylar Aylar

Mart Kapıdan baktırmadı ama

Nisan ayı da eve soktu, okuttu sana yazı
Mayıs ayının günleri kötüledi bazı bazı
Haziran ayında hastalığın arttı, çektik nazı
Temmuz üçe başlamadan bitti hayatının yazı

Ağustos da sen yoktun, vurdu bize gece ayazı
Eylül ayı ciğerimizde kazmayla yaptı kazı

Levent Yazıcı

Bakar ağlarım

Resmine bakar her gün ağlarım
Ne Şarkı söyler ne türkü çalarım
Söyle artık kimle tavla atarım
Seni düşünür derdime dert katarım

Her gün sensiz, boş yatakta yatarım
Bir ay oldu rüyamda seni ararım
Yediğimiz yemekleri tabağımda kararım
Seni düşünür derdime dert katarım

Söylediğin türküleri baŐa sararım
Çocuklarını görür bağrımaya basarım
KrleŐen kalbimi sensizliğe yaslarım
Seni düşünür derdime dert katarım

Levent Yazıcı

Bitmedi

Hey Yasemin ne yaptım ki ben sana
Neden alıştırdın kendini bana
Nefessiz bıraktın Tatlı dünyada
Can Yasemin nedir senden çektiğim

Gözü yaşlı iki çocuk bıraktın
Gözlerimden yaş değil kan akıttın
Şu yazıları da bana yazdırdın
Can Yasemin gittin ya, hep ağlattın

O güzel ruhunla barıştım
Yaşarken de sana çok alıştım

Sade ruhuna değil sana aşkıttım

Levent Yazıcı

Bitmez İçimde zlemim Acım

Ne alın yazısıdır bu kara.
Ecel çok erken uğradı sana.
Arkandan kaldık biz baka baka.
Bitmez içimde özlemim, acım.

Önce sararıp soldurdu yara.
Sen mi üfledin bu kahpe zara?
Hiç gelmez mi zar dubara.
Gitmiyor yar gözümdeki yaşım.

Ne acılar bıraktın oğlana.
Gece düşünde de ağlar sana.
Kız saklıyor acısını bana.
Hiç Bitmedi. Kırk ikinci yaşın.

Yok demedim lezzetli aşına.
Hayrandım gözüne, kaşına.
Durmadı içimdeki fırtına.
Bitmiyor biçare tatlı canım.

Başıma dayanınca o yastık.
O hayalinle gece rastlaştık.
Özleminle taştıkça taştık.
Bitmiyor mu sana olan aşkım ?

Geçmiyor ki bıraktığın acın.
Geçer belki de bu gelen kışın.
Everecekler sonraki yazın.
Gitmiyor dumanın, dertli başım.

Levent garip kendini ne sana !..
Diktim şu gözlerimi tavana.
Kurudum ben ağlaya ağlaya.
Artık yarsız kaldı elli yaşım.

Levent Yazıcı

Çaresiz Verdi Canını

Kara toprak açtı bağırını
Aldı Yarimi, sardı naaşını
Ayırdılar toprağını taşını
Çaresiz verdi Yasem canını

Bulamadı çocuklar aşını,
Vurdu duvara eşi başını,
Çekti anası yoldu saçını,
Çaresiz verdi Yasem canını

Seçildi yaş ağacın en kalını
Umutsuz babası yaptı salını
Aldılar ellerine Küreğin sapını
Attılar üzerine taşını toprağını
Çaresiz verdi Yasem Canını

Ne güzel hazırlamıştı dünü, yarını
Göremedi çocuklarının bahtını
Çok çekti sevdiği eşinin kahrını
Çaresiz verdi Yasem Canını

Göremedin o güzel cemalini,
Unutamam son günlerindeki halini
Bir ay oldu bitiremedim yasını
Çaresi verdi Yasem canını

Okudular fatiha ile ihlasını
Oğlun dolanır bilmez halını
Kızın acı içinde tutar yasını
Çaresiz verdi Yasem Canını

Levent Yazıcı

Dilin Damağın öl Gibi kurudu

Hiç bir şey gitmez mi yolunda
Kaç zamandır yoksun koynumda
Derman kalmadı ne elinde ne kolunda
Yoktur bu genç yaşta giden soyunda

Ey kömür gözlü bahtsız yarım. (Yarısı)
İki evlat ile beni bırakan karım.
Demedin mi ? ey felek dardayım,
Son bir kez kollarımı beline sarayım.

Açılar içince sabah oldu
Önce gözleri sarardı soldu
Yarın o kır saçlarını yoldu.
Başını ak duvarlara vurdu.

Doktor geldi acıdı durdu.
Hemşire baktı baktı kavruldu.
Dilin damağın çöl gibi kurudu.
Küçük kalbın oracıkta durdu.

Levent Yazıcı

Dumanlı Dumanlı Mart Günleri

Dumanlı dumanlı mart günleri
Acı çektiriyor kız elleri
Yarı hatırlatır lodos yelleri
Özletiyor yarın küçük elleri
Mevlam yollasın çareleri

==

Oy Çirkinim Çirkinim
Senin için ben, ben öleyim
Sana çirkin diyenin Ciğerini sökeyim
Senin aşkına üç yıl ne ki
Bir ömür bekleyeyim

Levent Yazıcı

Ecele Hazırlık

İki gözüm ikisi çeşme
Yavrucuğum yarımı deşme.
Salına binmiş gidiyor yar.
Derdin her biri seçme seçme.

Aman doktor dermansız geçme.
Artık söyleme keşke keşke.
Salına binmiş gidiyor yar.
Oldum kanadı kırık serçe.

Kara gözlümün ferî sönük.
Bakışları uzun, hep donuk.
Salına da binmiş gidiyor yar.
Sarardı da benzi hep soluk.

Levent Yazıcı

Gaip Yoluna girdi

Felek vurdu koca bir sille
Nedir bu çile
Gidiyor bile bile
Sitem gelir ince dile
Çaresi yok Yasem
Azrail geldi sinsice

Açıldı önce göz kapakları
Sarardı gözlerin çapakları
Rüzgar düşürdü yaprakları
Yasem çekti en acı zamanları

Çekti nefesi içine
Uğramadı akciğerine
Baktı gözleri dikine
Yasem gördü en acı tecrübeyi

Yastığı vardı boynundan
Yoktu senden güzeli soyunda
Morarmış izler vardı kolunda
Engel yoktu gaip yolunda
Yasem bitirdi kısacık ömrünü

Levent Yazıcı

Gelmedin Hala

Gözlerim yollarda, beklerim seni
Koyu karanlıklar üzüyor beni.
Saatler geçiyor gelmedin hala

Semada yıldızlar "o gelmez "diyor ,
Ruhum bu hitapla bezgin eriyor.
Kalbimi acı bir şüphe bürüyor.

Gördün mü sen onu ? doğan ay söyle
Öldürüyor beni beklemek böyle
Saatler geçiyor gelmedin hala

Levent Yazıcı

Hastane Avlusu

Hastane kantinin de içtim bir çay
Her birinde bir çok dert say.
Senin derdini de onlarınkine say,

Merdivenden indim baktım bir çok hasta.
Hepsi dert içinde, aileler yasta.
Kimi amca, kimi baba, kimi ana.
En kötüsü evladı hasta olanda.

Gözünde Feri yok, çaresiz olanda.
Çömelmiş garip iki eli başında.
Belli oluyor acısı, göz yaşında.
Bekliyor umutsuzca hasta başında.

Levent Yazıcı

Hey Hey

Kan damlayan o gözler hey gidi hey
Aklından neler geçer be Levent Bey
Ne bağlama çaldım dindi nede ney
Acı girmiş yüreğe yakar hey hey

Bu boş aklımdan geçer bin türlü şey
Belki çalabilsem acı acı Mey
Ne yaptı isem tek tek hepsi deney
Yasemin Gitmiş Geri gelmez hey hey

Bazen gönül başka yerlere kaçar
Bakar ele olmaz, kendine azar
Dünyası berbat, ona da gelir dar.
Ağızından her gün çıkar ah yar da yar

Avare dolaşırım diyar diyar
Göz bir oyana bir buyana bakar
Tabi her nefeste yarini arar
Gece de gündüz de durmadan ağlar.

Levent Yazıcı

Kalan Günlerin

Ecel ile yan yana Kara irin.
Gün gün solup inceliyor derin.
Hep kaçıyor o donuk gözlerin.
Saydılar yarım Kara günlerin.

Kestiler bebeğinin aşını.
Kopardılar senin sol yanını.
Baş hekim geldi eğdi başını.
Yazdılar yarım kalan günlerin.

Ağzın konuşur da sesin çıkılmaz.
Canın acır da dostun anlamaz.
Ne eř ne ocuk derdine bakmaz.
izdiler yarım kalan günlerin.

Levent Yazıcı

Kanayan Yaram

Tahtadan dalına binmiş gidiyor sunam,
Karlı dağlar gibi soğudu dünyam,
Kısık gözlerinle gülüşünde yansam,
Derdim birdi bin oldu kavgam.

Yetiş doktor yetiş,
Ne nefesim kaldı ,ne kara gözlü rüyam,
Sızlıyor İçimde ki kanayan yaram
Tahtadan salına binmiş de gidiyor sunam.

Levent Yazıcı

Kanserin Çaresizliği

Zor geçiyor uzun kara geceler.
Yârim hasta abuk sabuk heceler.
Ecel de yanında, aklını çeler.
Nefes için takat yok ciğerinde.

Sızım sızım sızlar her bir tarafı.
Melekler geziyor, sarmış etrafı.
Vücudu sararmış, kalmış kaskatı.
Atacak güç kalmadı yüreğinde.

Ellerin eskimiş tiğ gibi ince.
Sararıyor vücut ecel gelince.
Can geliyor gözler beni görünce.
Bakacak ferî bitmiş gözlerinde.

Ne azap var ki sende hiç bilinmez.
Ecel de kapıda, geri dönülmez.
Ne yapsak elimizden bir şey gelmez.
Hayal dolaşır sarı ellerinde.

Ses kalmadı bağlamanın telinde
Çalacak derman var mı ki elinde ?
Ne söylesem, değilsin ki kendinde
Sarılamam artık ince beline.

Levent Yazıcı

Kemale

Kim bilir ne derdi vardır ki bilinmez
Gece gündüz yarası acır yerinmez
Bir derdi uzakta bir derdi yakında
İçlerinde biri yeni hiç görünmez

Aşk ile yanan kavrulan kalbi
Birini kenara bırakan kalbi
Akli ile kavgaya tutuşan kalbi
Çocukken zaten yaralanan kalbi

Levent Yazıcı

Mermer Başlık

Annesi dayanamamış Tahta Mezarına
Dört ay olmadan adını yazdırdı

İki buçuk erkek gönlünün yarası
Biri Celal, gözü yaşlı babası
Biri Koca öküz kocası
Diğeri Oğlu Kanadı Yaralı

Ölüm listesine de adını yazdırdık.
Omuz üstünde tahta salını taşıdık.
Senin için Yaradan'a da el açtırdık.
Soğuk mermer başlığa adını kazdırdık.

Canımızı mermerin altına yatırdık.
Sensiz bu dünyanın tadını da bitirdik.
Aklımıza her gün her an seni getirdik.
Bir anan bir de ben aklımızı yitirdik.

Sensiz koskoca on beş haftayı devirdik.
Acı üstüne acı çektik bezdirdik

Levent Yazıcı

Mezar Taşı

Ne güzel yaratmış seni yaradan
Ne acılar çektim kalbimdeki yaradan
Babası aradı beni telefonda
Mezar taşına bir şey yazmadan

Ne yazalım levent Mezarını yapmadan
Konuşamadım gözümde yaş akmadan
Çok erken değil miydi sinmiş kokusu uçmadan
Annesi istemiş, kızının yanına gitmeden

Mezar taşına ne yazsam bilemem ki
Anlatamam kimseye ne acımı ne sevgimi
Dolaşıyorum avare, aklını yitirmiş deli gibi
Bilemeyince onun gibi genç gidenlerin akıbetini

Ne zor gelir bana sevdiğinin mezar taşı
Anası istedi ölmeden yapmak mezarı
Ne yazacağımı sorunca babası
Aktı dinmeyen gözümün yaşı

Her sabah gözyaşlarımla yıkar oldum yüzümü
Akşam oldu mu hüzünlenir uyku kapamaz gözümü
Genç yaşta kaybettim hem tersimi hem düzümü
Nasıl acıtıyor gölgen bile gönlümdeki hüznümü

Levent Yazıcı

Ne Demeli An Paylaşan eşine

Anne bu, evlat acısı derin olur
Babası her nefesinde acı bulur
Kardeşlerinin ciğerleri kavrulur
Ne demeli an paylaşan o eşine

Belki anne kadar sevemez eşini
Babası gibi ne bilir ki işini
Kardeşleri çok acı sıkar dişini
Ne demeli gün paylaşan o eşine

Ana yüreği, nasırlaştı derisi
Baba yüreği, kederdir hep gerisi
Kardeş yüreği, hatıradır berisi
Ne demeli aş paylaşan o eşine

Unutur mu ki, hiç unutmaz anası
Gözünde canlandırır her gün babası
Kardeşleri ne yapsa boşa çabası
Ne demeli saz paylaşan o eşine

Levent Yazıcı

Nesine

Nesine de yavrum nesine

Aman ben yandım
Gözünün parıltısına
Aklının anlayışına
Tatlı tatlı sarılışına
Kızgın bakışına
yanağındaki göz yaşına

"Aman ben yandım ağzın sesine" (2020 de eklendi)

Levent Yazıcı

Oğul

Nereden bileceksin oğul
Annene son bakışın olduğunu.
Seni doğuran ana bu
Kim görmek ister solduğunu.

Levent Yazıcı

Ölüm Acısı

Dünyaya gelen her ademin derdi var
Derler ki ateş düştüğü yeri yakar
Gidenin ardından sevenleri bakar
Dünya ademi hep eskileri arar

Gün olur eski acılara harlanır.
Bin bir derde girer de yine katlanır
İlk anda gözleri acıdan yaşlanır
Aciz yüreği özlem ile taşlanır

Levent Yazıcı

Sanki Gövdem Ayrılıyor Başımdan Sesizce

Yatmadım yine, bu gün elli ikinci gece.
Yazıyorum seni, ölçü tutmuyor hiç hece.
Özlem arttıkça, kapanıyor yara hafifçe.
Eşe dosta sanki davranıyorum bilgece.

Çok da güzel günlerimiz oldu senle nice.
Gezdik eğlendik, sevdik sevildik gönlümüzce.
Bir kız bir de oğlan yapabildik ömrümüzce.
Hayat bizim için bitmez tükenmez eğlence.
Biliyordum, her şey bitecekti sen ölünce.

Göğsünde, ana aşında başladı sinsice.
İstanbul da aldılar sol yanını ilk önce.
Kemikten çıktı yola, seni güçsüz görünce.
Ne beyin dayandı ne ciğer içten girince.

Zamandı biten, Azrail yanına gelince.
Ben kayboldum, yıkıldım canın teslim edince.
Allah'ım o dakikalar, nasıl bir işkence.
Sanki gövdem ayrılıyor başımdan sessizce

Levent Yazıcı

Sensiz Batan Güneşi

Ne eyleyem sensiz batan güneşi.
Yaktı kavurdu yokluğunun hasreti.
Bitmiyor ayrılığının acı kasveti.
Bu kadarmış sevdamızın kısmeti.

Ne eyleyeyim sensiz batan güneşi
Yaktı kavurdu yokluğunun hasreti
Bitmiyor ayrılığının acı kasveti
Bu kadarmış sevdamızın kısmeti

Resmine Bakar her gün ağlarım
Ne şarkı söyler ne türkü çalarım
Söyle artık kimle tavla atarım
Seni düşünür derdime dert katarım

Her gün sensiz yatakta yatarım
Bir ay oldu yoksun, rüyamda seni ararım
Yediğimiz yemekleri Tabağımda kararım

Yar benden ayrılmış canım
Duman duman olmuş başım
Artık yarsız kaldı elli yaşım
Dağlara ağlar her gün göz yaşım
Yarım değil, hem dostum hem Arkadaşım

Çocuklara yoktur verecek aşım
Can bu özlüyorum seni hayatım

Bitmiyor hatırlatınca seni ahlarım

Ne yazıdır bu kara
Ecel erken uğradı sana
Arkandan kaldık baka baka
Bitmiyor özlemim, acım

Önce sararıp soldurdu yara.
Sen mi üfledin bu kahpe zara ?
Hiç gelmez mi zar dubara
Gitmiyor Yasem gözümdeki yaşım

Ne acı bıraktın oğlana
Gece düşünde bile sana
Kız göstermiyor acısını bana
Hiç Bitmedi. Kırk ikinci yaşın

Levent garip kendini ne sana
Kurudu boğazı ağlaya ağlaya
Dikti kara gözlerini tavana
Ah eder, karım, güzel yarım

Hayrandı gözüne, hilal kaşına
Yok demedi bir kez bile aşına
O gün durmadı içindeki fırtına
Kalmadı ne tâkatım ne de canım

Başıma dayanınca yastık
Hayalinle gece rastlaştık
Özleminle taştıkça taştık
Bitmiyor sana olan aşkım

Geçmiyor bıraktığın acın
Geçer belki bu gelen kışın
Everecekler önümüzdeki yazın
Gitmiyor dumanın, dertli başım

Levent Yazıcı

Sevgiliye

Ah yar nedir çektiğim.
Sevdam yakar yüreğim.
Aşkın öldürür bebeğim.
Şenin derdine çareyim
Üç yıldır avareyim
=
Söz bulmak ne ki
Senin için öyleyim, de ki

Levent Yazıcı

Soba Olam

Yandım kavruldum
Göremedim darıldım
Ben ilk sana sarıldım
Dünya bucak yayıldım
Hayallerine kapıldım
==
Hasta oldum bağlandım
Şeni göremedim dağlandım
Özledim de gelmedin
Sensiz yaşamakta zorlandım
==
Derdine deva olam
Yerine hasta olam
Gönlünde paşa olam
Akın ataşına Soba Olam

Levent Yazıcı

Susamıştım Hasretle Kokuna

Zaten susamıştım, hasrettim kokuna
Her damarım bağlı ilken sana
Şimdi Ne demeli bu duruma
Akıp durmak bilmeyen bu kana

Her gece arıyorum seni yana yana
Son versem bu özlemiş cana
Acep olur muyuz yine yan yana ?
Yüce yaradan kızar mi ki bana?

Ne güzeldi o hilal kaşın
Çok erkendi gittiğin yaşın
Acım taze bitmiyor gözyaşım
Ne güzel de beraberdik kışın

Hasta olsa da her yanın
Ağrımasa saçı kesilmiş başın
Bakardım yine hem kışın hem yazın
Kazdılar mezarını üç buçuk arşın

42 gün oldu Terk ettin gittin beni.
Şimdi bu feleğe ne demeli?
Ruhuna güzel dualar etmeli.
Yetmez okkalı bir de küfretmeli.

Levent Yazıcı

Teyzem

Teyzem

Teyzem göçmüş oğulları da şaşkın
Hatırlarım seni yazın ve kışın
Aklıma sen geldin bakışım baygın
Bir hüzündür gözümde akan yaşım

Mezarında tutamadığım başım
Parmaklarımda içindeki kaşım
Derinden nefeslenen arkadaşım
Bir hüzündür gözümde akan yaşım

Üzüntüm çok doldu, boyumdan aşkın
Teyzem Yalnız, el toprağından aşkın
Özleniyor gülümseyen bakışın
Bir hüzündür gözümde akan yaşım

Gülünce Güller açan güzel yüzün
Uzaktın bize, Özlem dolu sesin
Anlatır dı seni, sesindeki hüznün
Bir hüzündür gözümde akan yaşım

Evet sen hep uzaktaydı ya bize
Eksik değildi sevgin hepimize
Sanki mektubun vardı cebimizde
Bir hüzündür gözümde akan yaşım

07-08.2024 Hopa

Levent Yazıcı

Unutmadım ki Türküler Söylediğini

Bilmez miyim? Biliyordum öleceğini
Elbet bir gün Azrail'in geleceğini
Doktorlar da söylemedi ki gerçeğini
Unutmadım ki türküler söylediğini

Nasıl bilirdin sesiz ilerlediğini
Görüyordum içinin hep titrediğini
Hastalığın her an seni gözlediğini
Unutmadım ki türküler söylediğini

Gelenler hiç düşünmedi ne dediğini
Bilmediler sürekli hatırlattığını
Unutman gereken lanet hastalığını
Unutmadım ki türküler söylediğini

Anlayamadık ki sesinin sertliğini
Bir yıl olmuştu akciğerin bittiğini
Söze yetmeyen nefesin çekildiğini
Unutmadım ki türküler söylediğini

Levent Yazıcı

Yar Eriyor Gözüm Önünde

Teli tutmuyor akort, sazın.
Dert yanımıza geldi yazın.
Kara bulut girmiş içine.
Ey çile, çekilmiyor nazın

Mızrap vurmaz oldu bu tele.
Sesi çıkmıyor bir bak hele.
Kara bulut girmiş içine
Ne yapsak çıkmıyor hergele.

Bir türküdür acı içimde.
Hatırlatıyor Her nefeste
Kara bulut girmiş içine.
Yar eriyor gözüm önünde.

Levent Yazıcı

YardıE Etsinler İnsanlara

Söyleyesin anama kırk gün oldu diye
Sen seviyordun yasemini ölesiyey
Ardından geleceğim, yazmıştım defterine
Ben görünce söyledim, çocuklarım var diye

Dedim ki yapmayın ne kırkını ne ellisini
Bir çocuk sevindirir, levent bilir en iyisini
Ruhu çocuk, koca adam, artık geçti ellisini
Bilir, muhtaç olan çocuğun içindeki sesini

Tuttum elimden; Levent iyi ki yanımdasın
Her gece ağırlardan değiştiiğim yatağım dasın
Ne iyi ki her çağırđıđımda uşak misali karşımdasın
Hastalığımın çaresi yok, sen de bunun farkındasın

Bilirim ne dua ne de ilaç, etmez para
Hastalıkla sen savaşırsın gözün kara
Hatırına gülerim, bilirim iyileşmez yara
Az kaldı, seni bırakacağım yine sana

Sevdiğini bilmez miyim can verirsin bana
Ecel kapımı çaldı, etrafımı melekler sara
Çok uzun zamandır seni koydum dara
Emanetimdir biri kız biri oğlan, iyi bak onlara

Hakkını helal etsin söyle garip, hasta anama
Biliyorum babam koyacak beni tahtadan sala
Sen dayanamazsın ama sakın ağlama
Selam söyle sevdiğim kardeşimle ablama

Bir gün unutursan beni, alma eline bağlama
Ne ahirette ne dünyada bir daha hiç çalama
Söyle beni seven, ağlayan tüm akrabama
Ben hakkımı helal ettim, huzur için ruhuma
YardıE etsinler benim yerime insanlara

Levent Yazıcı

Yazı Tahtası

Geldi göz ayı hava soğudu.
Gün güzel iken dostlar çoğudu.
Dert düştü kalbe kimse yoğudu.
Bir ben, iki de çocuk boğuldu.

Yaran kurudu başladı can çıkmaya.
Ciğer eridi de kalp başladı yorulmaya.
Kol kasıldı başladı göz kurumaya.
Dert başa geldi , başladı dost kaşmaya.

Yorulmadım ama çok Yorgun'um
Üzüldüm ama zleminiyorum
Yıkılmışım ama ayakta duruyorum
lmşm ama yaşıyorum
Yardım edinen gerek ama yardım ediyorum.

Glşne yandığım dilber
Bu gün aldığım güzel haber
Doktor , dilinden düşen şeker
Acıların hepsi bu söze değer

Derdi derde kardım
Aşkı

Nerden bileceksin oğul
Son görüşün olduğunu.
Seni doğuran ana bu
Kim görmek ister solduğunu.

İř biter akşam olur ,
Gün biter Kara olur
Aşk biter
Ömür biter hepsi son olur

Haziran 2020

Gün dönünce karaya,
Tuz döküyor yaraya
Elden bir şey gelmiyor
Yar girince toprağa

Nasıl bir acıdır çekilen
Vardır herhalde bir bilen
Bilemedim yar hayatta iken
Ölüm bu, yaşayana bırakır
yatağındaki yastığa diken.

30 Temmuz 2020

Hep ağladı genci, yaşlısı

Levent Yazıcı

Yeter gayri

Evimin taşlı yolu *
Beni yakıp kavuran *
Bir kara kaşlı *

Benim güzel yarım var
Ne edem başka yarı
Eğer baban vermez ise
Kaç gel bari
Ayrılık Hasreti Yeter Gayri

1998

* = Başka yerden Alıntı satırlar

Levent Yazıcı

Yok aklımda sensiz geçen bir an

Dinleyemez oldum Türküleri
Düşüncem bir ileri bir geri
Hiçim sanki sen gittin gideli
Yok aklımda sensiz geçen bir an

Resimlerde arıyorum seni
Siluet teselli eder beni
Teselli bir kaç gün sürer belki
Yok aklımda sensiz geçen bir an

Akmıyor diye yaşlar gözümde
Yok mu sandın bu sancı kalbimde
Gerçek mi ki tebessüm yüzümde
Yok aklımda sensiz geçen bir an

Evde yokluğun içimi yakar
Ruhum mezarın taşına bakar
Kalbim sensizliğine hep ağlar
Yok aklımda sensiz geçen bir an

Levent Yazıcı